

ALLAH'IN AFFEDİCİLİĞİ VE TEVBE

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü;

Fe-kâle Rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

أَتَانِي آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي فَخَيْرَنِي بَيْنَ أَنْ يُدْخِلَ نِصْفَ
أُمَّتِي الْجَنَّةَ وَبَيْنَ الشَّفَاعَةِ فَاخْتَرْتُ الشَّفَاعَةَ وَهِيَ
لِمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا

Etânî âtin min 'ındi rabbî fe-hayyeranî beyne en yedhule nısfü ümmetî el-cennete ve beyne'ş-şefâ'ati fa'h-tertü'ş-şefâ'ate ve hiye li-men mâte lâ yüşrikü billâhi şey'en.

Sadaka Resûlüllâh, fî-mâ kâl ev kemâ kâl.

Peygamber sallallahu alehi vessllem bu hadîs-i şerîfnde buyuruyor ki;

Etânî âtin min ‘ındi rabbî. Rabbımın huzurundan bana gelen bir şey geldi. Bir haberci, bir melek geldi bana.

Fe-hayyeranî. Beni muhayyer bıraktı. Nasıl istersem, öyle yapmak hususunda serbest bıraktı. Tercih hakkını bana verdi.

Beyne en yedhule nısfü ümmetî el-cennete. Ümmetimin yarısının cennete girmesi.

Ve beyne’ş-şefâ’ati. Veyahutta benim günahkârlara şefaathetmem hususunda, beni serbest bıraktı.

Hangisini istersen seç Ya Resûlullah!

Cenâb-ı Hak böyle buyuruyor dedi. Serbest bıraktı.

Fa’h-tertü’ş-şefâ’ate. Ben de şefaathetmeyi, ümmetimin yarısının cennete girmesinden tercih ettim, şefaathet edeyim dedim. Yani şefaathet edince, ümmetinin daha çoğu girecek diye, cennete öylece daha çok girecek diye, daha kârlı diye düşündüğü için, şefaathet hakkını kullanmayı tercih etti.

Ve hiye. Bu şefaathet.

Li-men mâte lâ yüşrikü billâhi şey’en. Al-laha şerîk koşmadan, müşrik olmadan ölen her

kula nasip olacak, şefaati. Yani Allah'ı bir biliyor. Allah'a şerîk koşmuyor. Şerîk koşmadan yaşamış. Ölmüş. Müşrik olmadan. Ona benim şefaati nail olacak. Şefaati erecek, ulaşacak.

Bu Tirmizî, Ebû Dâvûd, Taberânî, İbn Hibbân, Ahmed b. Hanbel de, Ebû Musa'dan ve Mu'az'dan rıdvanullahı aleyhim ecmâin rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi. Kaynakları görüldüğü gibi, kıymetli kaynaklar.

Demek ki; Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimizin şefaati, Allah'ı şerîk koşmayan her Ümmet-i Muhammed ferdine ulaşacak. Peygamber efendimizin şefaatiyle inşallah cennete girecekler.

Hatta bu hususta Ebû Zer El-Gıfârî'den, İmam Buhârî ve Müslimin rivayet ettiği bir hadîs-i şerîf daha var. Ebû Zer El-Gıfârî bildirmiş.

أَتَانِي جِبْرِيلُ، فَبَشَّرَنِي: أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا
يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ فَقُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ
سَرَقَ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ

Etânî cibrîlü fe-beşşeranî ennhû men mâte min ümmetike lâ yüşrik billâhi şey'en dehale'l-cennete fe-gultü ve in zenâ ve in serika kâle ve in zenâ ve in serika.

Cebrâil bana geldi ve bana müjdeledi ki, senin ümmetinden Allah'a hiç bir şeyi şerîk koşmadan ölenler, imanını koruyarak ölenler, cennete girecek deyince.

Demiş ki;

Fe-gultü ve in zenâ ve in serika.

Yani büyük günahlar işlemiş olsa vaktiyle, zina etmiş, hırsızlık yapmış olsa da dedim?

Kâle ve in zenâ ve in serika.

Evet. O günahları işlemiş bile olsa, müşrik olmadan, imanla göçmüşse girecek. Zina etmiş, hırsızlık etmiş olsa bile diye yine sormuş Ebû Zer El-Gıfârî?

Evet, bir daha zina etmiş olsa da, hırsızlık yapmış olsa da mı?

Evet. Ebû Zer'in burnu yere sürtse de öyle buyurmuş Peygamber efendimiz. Bir türlü hazmedemiyor Ebû Zer El-Gıfârî radiyallahu anh. Çok affolmaz suç diye düşünüyor ama. Cenâb-ı Hak tevbeleri kabul edici, kusurları affedici,

günahları bağışlayıcı olduğundan bağışlattırıyor. Peygamber efendimizin şefaatine erdirtiyor.

a. Sıla-i Rahimin Fazileti ve Önemi

Diğer hadîs-i şerîfte.

أَتَانِي جِبْرِيلُ وَيَتَبَسَّمُ فَقُلْتُ: مِمَّ تَضْحَكُ؟ قَالَ: مِنْ
رَحِمٍ مُعَلَّقَةٍ بِالْعَرْشِ تَدْعُو عَلَيَّ مَنْ قَطَعَهَا قُلْتُ: كَمْ
بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: خَمْسَةَ آبَاءٍ

*Etânî cibrîlü yebtesimü fe-gultü mimme
tedhakü kâle min rahimin mu'allakatin bi'l-
'arşi ted'û 'alâ men kata'ahâ kultü kem bey-
nehümâ kâle hamsetü abâin.*

Bana Cebrâil aleyhisselam geldi. Güler vaziyette, mütebessim bir şekilde geldi. Ben de ona neden güldüğünü sordum diyor Peygamber efendimiz.

Niye gülüyorsun?

O da dedi ki;

Min rahimin mu'allakatin bi'l-'arşi. Akrabalık, arşa yapışmış, arş-ı rahmana yapışmış. *Ted'û 'alâ men kata'ahâ.* Akrabalık bağlarına riayet etmeyenlerin aleyhine dua ediyor.

Ted'û 'alâ ile kullanılırsa beddua etmek manasına gelir. Aleyhine dua etmek manasına gelir yani.

Dea, li ile kullanılırsa *Ted'û 'alâ*. Ben ona dua ettim. Onun için dua ettim manasına gelir.

Ted'û 'alâ derse;

Ben onun aleyhine dua ettim demek olur. Burada alâ ile kullanılmış, yani sıla-ı rahimi terk eden, akrabalıkları gözetmeyen aleyhine dua ediyordu, rahim, akrabalık. Yani beddua ediyordu gibi.

Ama Cebrâil aleyhisselam bedduaya niye gülüyor?

Oradan acaba buradaki alâ aleyhine dua etmek manasına değil mi diye veyahut lehine dua etmek manasını istiyor insan yani. Akrabalık bağlarına riayet edenin kurtulması, Allah'ın rahmetine ermesine, olumlu bir şeye güler diye düşünüyor insan. Ama böyle gelmiş.

Demek ki akrabalık bağlarına riayet çok önemli. Nereden baksak o anlaşılıyor. Akrabaları gözetmek lazım. Yoklamak lazım. Uzakta ise telefon etmek lazım. İhtiyacı varsa

ihtiyacını, kendisi de zenginse karşılamak lazım. Yani akrabalarla ilgilenecek.

Peki, kimler akraba?

Peygamber efendimiz sormuş ki;

Kultü kem beynehümâ.

Yani kendisi ile kime kadar akraba sayılacak?

Kâle hamsetü abâin. 5 baba, yani beş nesil, yani babası bir, dedesi iki, dedesinin dedesi dört, ondan sonrası beş. O kadar geniş kimselere bakması lazım. Yani tüm akrabalarını gözetmesi lazım.

Şimdi bizim köyde, ekseriyetle, tabi asırlardır aynı yerde yaşadıkları için birbirleriyle akrabadır. Benim annemle babam da akraba zaten. Annemin dedeleri kardeşmiş, onların büyük hoca ninemiz varmış filan. Köyün çoğu akraba buradaki hesaba göre. Hepsine güzel muamele etmek, sıla-ı rahim yapmak, gözetmek gerekiyor.

İslam da, sıla-ı rahim çok önemli bir vazife. Biz de çok hadîs-i şerîfler var bu konuda. Bu hadîs-i şerîf zayıfta olsa, sılâ-ı rahime çok çok dikkat etmemiz gerekiyor.

b. Cebrâil Aleyhisselam'ın Mesajı

أَتَانِي جِبْرِيلُ أَنْفَارًا فَقَالَ: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ﴾ قُلْتُ: أَجَلُ ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾،
فِمِمَّ ذَاكَ يَا جِبْرِيلُ؟ فَقَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ مُفْتَتَنَةٌ بَعْدَكَ
بِقَلِيلٍ مِنَ الدَّهْرِ غَيْرِ كَثِيرٍ. قُلْتُ: فِتْنَةٌ كُفْرٍ أَوْ فِتْنَةٌ
ضَلَالَةٍ؟ قَالَ: كُلُّ ذَلِكَ سَيَكُونُ. قُلْتُ: وَمِنْ أَيْنَ ذَاكَ
وَأَنَا تَارِكٌ فِيهِمْ كِتَابَ اللَّهِ؟ قَالَ: بِكِتَابِ اللَّهِ
يَصِلُونَ، وَأَوَّلُ ذَلِكَ مِنْ قَبْلِ قُرَائِهِمْ وَأَمْرَائِهِمْ، يَمْنَعُ
الْأَمْرَاءُ النَّاسَ حُقُوقَهُمْ، وَلَا يُعْطُونَهَا فَيَقْتَتِلُوا؛
وَتَبَعَ الْقُرَاءُ أَهْوَاءَ الْأَمْرَاءِ فَيَمِدُّونَ فِي الْغَيِّ، ثُمَّ لَا
يُقْصِرُونَ. قُلْتُ: يَا جِبْرِيلُ، فَبِمَ سَلِمَ مَنْ سَلِمَ مِنْهُمْ؟
قَالَ: بِالْكَفِّ وَالصَّبْرِ. إِنْ أُعْطُوا الَّذِي لَهُمْ أَخَذُوهُ،
وَإِنْ مَنَعُوهُ تَرَكَوهُ

*Etânî cibrîlü ânifen fe-kâle innâ lillâhi ve
innâ ileyhi râci'ûn kultü ecel innâ lillâhi ve
innâ ileyhi râci'ûn fî-mâ zâke yâ cibrîlü fe-
kâle inne ümmeteke müftetinetün ba'deke bi-
kalîlin mine'd-dehri ğayri kesîrin kultü*

fitnetü küfrin ev fitnetü dalâletin kâle küllü zâlike se-yekûnü kultü ve min eyne zâke ve ene târikün fîhim kitâballâhi kâle bi-kitâbillâhi yadillûne ve evvelü zâlike min kîbeli kurrâihim ve ümerâihim yemne'u'l-ümerâü'n-nâse hukûkahüm ve lâ yu'tûnehâ ve yaktetilû ve tebi'a'l-kurrâü ehvâe'l-ümerâi fe-yemüddûne fi'l-ğayyi sümme lâ yukserûne kultü yâ cibrîlü fe-bime selime men selime minhüm kâle bi'l-keffi ve's-sabri in u'tullezî le-hüm ehazûhü ve in müni'ûhü terakûhü.

Hakîm rivayet etmiş, Ömer [Amr] radiyalahu anh'ten.

أَتَانِي جِبْرِيلُ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ رَبُّكَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ
السَّلَامَ وَيَقُولُ لَكَ: إِنَّ مِنْ عِبَادِي مَنْ لَا يَصْلِحُ
إِيمَانُهُ إِلَّا بِالْغِنَى وَلَوْ أَفْقَرْتُهُ لَكَفَرَ وَإِنْ مِنْ عِبَادِي
مَنْ لَا يَصْلِحُ إِيمَانُهُ إِلَّا بِالْفَقْرِ وَلَوْ أَغْنَيْتُهُ لَكَفَرَ
وَإِنْ مِنْ عِبَادِي مَنْ لَا يَصْلِحُ إِيمَانُهُ إِلَّا بِالسَّقَمِ وَلَوْ
أَصْحَحْتُهُ لَكَفَرَ وَإِنْ مِنْ عِبَادِي مَنْ لَا يَصْلِحُ إِيمَانُهُ
إِلَّا بِالصِّحَّةِ وَلَوْ أَسْقَمْتُهُ لَكَفَرَ

Etânî cibrîlü fe-kâle yâ muhammedü rabbeke yukriü aleyke's-selâme ve yekûlü leke inne min 'ibâdî men lâ yesluhu îmânühû illâ bi'l-ğınâ ve lev afkartühû le-kefera ve inne min 'ibâdî men lâ yesluhu îmânühû illâ bi'l-fakri ve lev ağneytühû le-kefera ve inne min 'ibâdî men lâ yesluhu îmânühû illâ bi's-sıhhati ve lev eskamtühû le-kefera.

Ömer radiyallahu anh'ten Hatîb El-Bağdâdî rivayet eylemiş ki;

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem şöyle buyurmuş:

Cebrâil aleyhisselam bana geldi ve dedi ki;

Ya Muhammed!

Rabbeke yukriü aleyke's-selâme. Mevlân, Rabb'ın sana selam eyliyor, selam gönderiyor.

Ve yekûlü leke. Ve sana buyuruyor ki;

İnne min 'ibâdî. Benim kullarımın içinden bazıları vardır ki;

Men lâ yesluhu îmânühû illâ bi'l-ğınâ. İmanı ancak zengin olduğu zaman sağlam durur.

Ve lev afkartühû le-kefera. Eğer ben onu fakirliğe düşürsem dayanamaz, isyan eder veyahut sabır edemez, günahlara sapar, kâfir olur. Bazı insanlar böyle.

Ve inne min 'ibâdî. Yine kullarımdan öy-leleri vardır ki;

Lâ yesluhu îmânühû illâ bi'l-fakri. Onların da imanı ancak fakru zaruret içinde olurlarsa doğru düzgün kalır, yalvarırlar, yakarırlar Cenâb-ı Hak' a ibadet ve taat ederler.

Ve lev ağneytühû le-kefera. Onu zengin etsem, parayı versem, şaşırır, şımarır, sapıtır, günahlara dalar.

Ve inne min 'ibâdî men lâ yesluhu îmânühû illâ bi's-sıhhati. Yine kullarımdan bazıları vardır ki, imanı ancak sağlıklı afiyetli olursa ayakta durur.

Hastalık mastalık olsa.

Ve lev eskamtühû le-kefera. Eğer ben ona hastalık versem, acısına, ıstırabına tahammül edemez. Hududu aşar, yanlış davranışlarda bulunur, kâfir olur.

Yani kullar çeşit çeşit huylarda oluyorlar. Huyuna göre de Cenâb-ı Hak, tabiatına göre de

imtihanını oradan veriyor. Hepsi aynı durumda olmuyor. Kimisi sağlam oluyor. Kimisi dayanıksız oluyor. Kimisi sabırlı oluyor. Kimisi azıcık bir baskıda, kulluk görevlerini yapamaz duruma geliveriyor.

Allahu Teâlâ hazretleri yardımcımız olsun. Dualardan bir tanesi Peygamber efendimizin tavsiye eylediği dualardan, bir tanesi var ki;

Allahümme e'innî 'alâ edâi şükrike ve zikrike ve hüsni ibâdetike.

Yani böyle dua etmeyi Peygamber efendimize öğretmiş Cebrâil aleyhisselam.

Manası şu.

Allahümme!

Yâ Rabbi!

Allahümme einnî. Bana yardım eyle!

Alâ edâi şükrike. Verdiğin nimetlere şükür etme konusunda, nimetlere şükür edebilmem için bana yardım eyle!

Ve zikrike. Ve seni zikr etmem konusunda bana yardım eyle!

Ve hüsni ibâdetike. Ve sana güzel ibadet, kulluk yapabilmem hususunda bana yardım eyle!

Cenâb-ı Hak yardım ederse, nimetlerine şükrü, Allah'ın istediği şekilde yapabilir. Cenâb-ı Hak yardım ederse, Cenâb-ı Hakk'ın sevdiği veçhile zikredebilir. Cenâb-ı Hak tev-fîkini refîk eder, yardım ederse, Cenâb-ı Hakk'a güzel kulluk yapar. Yardımını çeki-verse, şartları değiştirirse, ondan sonra ar-tık seyret bakalım halini.

Maalesef biz aciz naçiz kulları. Varlığımız Allah'tan. Nimetler Allah'tan. İbadete, taate, kuvvet de Allah'tan. Eğer yardım ederse imti-hanı başarırız, kurtuluruz. Yardım etmezse imtihanı kaybederiz, ayağımız kayar gider, şa-şırırız, sapıtırız. Hiç ibadetimize, halimize, gi-dişimize güvenecek bir durumumuz yoktur. Bir anda, Allah'ın düşmanı kovulmuş şeytan, şeytânirracîm gelir, insanın aklını çeler, kal-bini bozar, vesveseyi verir, imanını zedeler, raydan çıkartır, tepesi taklak düşüverir.

Onun için devamlı tevazu üzere, devamlı tazarru ve niyaz üzere olmamız lazım.

Aman Yâ Rabbi!

Ayağımı kaydırma.

Aman Yâ Rabbi!

Yoldan çıkartma.

Aman Yâ Rabbi!

Şeytana kananlardan eyleme.

Aman Yâ Rabbi!

Nefsine mağlup olanlardan eyleme.

Her şeyim senden. Yardım edersen kurtulurum. Senden yardım istiyorum. Yardım etmezsen helâk olurum.

Yâ Rabbi!

Beni helâk etme!

Diye dua etmekten başka bir çare görmüyorum. Çünkü fakirlikte sapıtacak insana fakirlik verdi mi, çok zordur zenginlikten sonra fakirlik. Sağlıklı, turp gibi yaşayan insana bir hastalık verdi mi, ağrı sızı zordur. Kimisi intihar ediyor. Amansız hastalığa düştüğünü veya acı çok çektiğini, bakıyor, çaresiz görüyor, çeşitli çeşitli olaylar okuyoruz gazetelerde. Cenâb-ı Hak tevfîkini refîk eylesin. Zikrinde, şüküründe, hüsnü ibadetinde yardım eylesin. Yolunda daim eylesin. Mütevazı kullar

olmayı nasip eylesin. Nimetlerine mazhar eylesin. Sağlıklı, afiyetle yaşattırsın. Huzuruna řu dŸnya imtihanını başarmış olarak varmayı, sonuç olarak nasip eylesin. İman-ı kâmil ile ahirete gŸçelim. Rabbımızın lŸtfuyla, kere-miyle bizi cennetine dâhil eylesin. Cemaliyle mŸřerref eylesin. Rıdvân-ı ekberine vasıl eylesin. Çok yalvarıp, çok mŸteyakkız duralım.

El Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

[BŸtŸn GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

